

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 182/2024
29.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Златана Куртовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару Кж1 113/23 од 12.10.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж3 18/23 од 06.12.2023. године, у седници већа одржаној дана 29.02.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Златана Куртовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару Кж1 113/23 од 12.10.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж3 18/23 од 06.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници К 148/22 од 29.12.2022. године, окривљени АА и ББ, на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођени су од оптужбе због извршења по једног кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези члана 33. КЗ и одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 113/23 од 12.10.2023. године, усвајањем жалбе јавног тужиоца ОЈТ у Новом Пазару – Одељење у Сјеници, преиначена је пресуда Основног суда у Сјеници К 148/22 од 29.12.2022. године, тако што су окривљени оглашени кривим за кривично дело насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, за које су осуђени на казне затвора у трајању од по шест месеци, у које казне им је урачунато време проведено у притвору од 17.06.2020. године до 17.07.2020.

године, за које је одређено да ће их издржавати у просторијама у којима станују уз примену мере електронског надзора и које просторије не смеју напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусте просторије у којима станују, суд ће одредити да остатак казне затвора издрже у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом, окривљени су обавезани да на име судског паушала плате износ од по 40.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће првостепени суд донети накнадно посебно решење.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кжз 18/23 од 06.12.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА и ББ, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Златан Куртовић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 16. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те преиначи побијане пресуде тако што ће потврдити ослобађајућу пресуду К 148/22 од 29.12.2022.године или да укине побијану пресуду Кж1 113/23 од 12.10.2023.године или Кжз 18/23 од 06.12.2023. године и предмет врати на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљених у захтеву истиче да у конкретном случају предузимањем радњи описаних у изреци пресуде, извршених од стране окривљених, није дошло до значајнијег угрожавања спокојства грађана, односно да оне нису биле подобне да доведу до забрањене последице која се састоји у значајнијем угрожавању спокојства грађана или тежем ремећењу јавног реда и мира, с обзиром да се, по наводима одбране, последица цени у односу на број лица која су обухваћена основним радњама извршења и интензитету неспокојства који је настао. С тим у вези бранилац истиче да се догађај одиграо на парцели оштећеног у сеоском подручју, а не на јавном месту. Бранилац истиче да у конкретном случају радње кривичног дела за сваког саизвршиоца нису конкретизоване.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљених, Врховни суд оцењује као неосноване.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљених АА и ББ, истицао је и у жалби изјављеној против другостепене пресуде Кж1 113/23 од 12.10.2023. године, а суд трећег степена је нашао да су жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао довољне разлоге, да се у опису кривичног дела датог у изреци побијане пресуде стичу сва субјективна и објективна обележја кривичног дела насилничко понашање учињено у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, због кога су побијаним пресудама оглашени кривим (страна 6 став трећи и страна 7 став први и други пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж3 18/23 од 06.12.2023. године), које Врховни суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Поред тога, у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљених АА и ББ, наводи да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. С тим у вези, бранилац истиче да је сведок оштећени ВВ испитан пред јавним тужиоцем без присуства браниоца и окривљеног, који о овој доказној радњи нису обавештени, на који начин је повређена одредба члана 300. став 1. ЗКП. На овом доказу је заснована осуђујућа одлука, на који начин је по ставу браниоца, повређен закон на штету окривљених.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног по оцени Врховног суда су неосновани.

Према подацима у списима предмета сведок оштећени ВВ је испитан пред ОЈТ у Новом Пазару, Одељење у Сјеници Кт 131/20 дана 20.08.2020. године, а којом приликом нису били присутни ни окривљени ни бранилац окривљених, нити има доказа да су обавештени о предузимању ове доказне радње. Наведени сведок није испитан на главном претресу јер је у међувремену преминуо. Првостепени суд је на главном претресу прочитао његов исказ дат у претходном поступку.

Одредбом члана 300. став 1. ЗКП прописано је да је јавни тужилац дужан да браниоцу осумњиченог упутити позив да присуствује саслушању осумњиченог, односно да осумњиченом и његовом браниоцу упутити позив, а оштећеног обавести о времену и месту испитивања сведока или вештака.

Доказ изведен пред ОЈТ у Новом Пазару без обавештења окривљеног и браниоца о наведеној доказној радњи испитивања сведока – оштећеног ВВ, јесте незаконит доказ, како се основано у захтеву браниоца окривљених наводи и на њему се не може заснивати одлука. Првостепени суд је у доказном поступку прочитао записник са главног претреса из кривичног поступка који се води пред Вишим судом у Новом Пазару К 41/20 и бавио се оценом исказа сведока ВВ датог

у том кривичном поступку, иако у том поступку није била донета правноснажна пресуда, па је и тај исказ користио као основ своје одлуке. По оцени Врховног суда, суд одлуку не може засновати ни на оцени исказа сведока са записника из другог кривичног поступка који није предмет одлучивања тог суда, нити је правноснажно окончан.

Међутим, наведени исказ сведока оштећеног сад пок. ВВ није једини доказ на коме се заснива пресуда, будући да је суд извео и ценио и друге доказе и то: записник о испитивању сведока ГГ дат пред ОЈТ у Новом Пазару - Одељење у Сјеници Кт 131/20 од 13.08.2020. године, налаз и мишљење вештака медицинске струке др Цевада Себечевца од 02.12.2020. године, потврду о привремено одузетим предметима Коп 9/20 од 17.06.2020. године, записник о вештачењу од 22.10.2020. године, крим.техничку документацију од 17.06.2020. године, па је очигледно да би и без тог доказа била донета иста пресуда. Дакле, како нижестепене пресуде нису засноване само на исказу сведока – оштећеног ВВ и како је, по оцени Врховног суда, с обзиром на друге изведене доказе, очигледно да би и без овог доказа била донета иста пресуда, то овај суд налази да у конкретном случају није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која би била од апсолутног утицаја на законитост и правилност правноснажне пресуде.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Златана Куртовића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.